

اگر احساس خواب به شما دست داد در مکان امنی مانند پارکینگ‌های جاده‌ای خودرو را متوقف کنید و از توقف در شانه بزرگراه خودداری کنید.

قاجاق ۳ میلیارد دلاری پوشاک

جیزی حدود نیمی از پوشاک بازار ایران وارداتی و با قاجاق است. مجید نامی، عضو هیات مدیره اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک ایران با انتقاد از این موضوع به ایسنا گفته است با وجود آنکه تولید پوشاک فناوری پیچیده‌ای ندارد اما سالانه چیزی بین ۲.۷ تا ۳ میلیارد دلار پوشاک به ایران قاجاق می‌شود. نامی با بیان این که واردات رسمی پوشاک نسبت به واردات قاجاق آن ناچیز است، توضیح داد: واردات رسمی پوشاک در سال ۱۳۹۶ حدود ۵۹ میلیون دلار اعلام شده است.

درباره کالاهایی ساده که برای اقتصاد نفتی ایران در دسر شده است

معطل پیچ، چوب بستنی، شانه تخم مرغ!

مریم شکرانی - شهروند اوقتی می‌گوییم ایران اقتصاد نفتی دارد، دقیقاً یعنی چه؟! یعنی این که بیشتر از ۹۰ درصد چوب بستنی‌هایمان از چین وارد شود و در زمان تحریم که حساب و کتاب‌های تجاری با خارجی‌ها به هم می‌خورند، بستنی‌های فاسد شده را دور بریزیم. یعنی این که پیچ... بله پیچ کمیاب شود و وقتی برای سفارش کابینت می‌روید و با قیمت‌های عجیب و غریب مواجه می‌شوید، صاف در چشم‌هایتان نگاه کنید و بگویید به خاطر دلار پیچ گران شده، چسب گران شده، میخ پیدانمی‌شود و... یعنی این که تولید آب معدنی در دست در اوج تابستان و بازار فروش، تقریباً نصف شود. به چه دلیل؟! به دلیل این که خرید بطری به مشکل خورده و جالب است که شما مواد تولید بطری را از کشوری می‌خرید که نفت ندارد!

یعنی این که شانه تخم مرغ در بازار نایاب شود و مرغداران با هزاران میلیارد تومان سرمایه ندانند که تخم مرغ‌هایشان را چگونه به بازار بفروشند؟! یعنی این که بدنه کارت شناسایی شهروندان ایرانی وارداتی باشد و تحریم باعث شود صدور کارت هویتی مردم دچار مشکل شود. وقتی از تولیدکننده‌های پرسیم که آخر مگر تولید چوب بستنی یا میخ و پیچ یا مقوای شانه تخم مرغ خیلی پیچیده است؟! آنها یک جواب مشترک دارند: «چه کاری است آخر؟! تولید در ایران هزار گرفتاری و در دسر و سنگ اندازی دارد. سری که درد نمی‌کند دستمال نمی‌بندند. سرمایه‌دار پولش را در بانک می‌گذارد و بدون ذره‌ای در دسر سودهای آنچنانی می‌گیرد و مالیات هم نمی‌دهد.»

درس پیچیده پیچ!

«پیچ گیر نمی‌آید!» این جمله را این روزها زیاد از دهان تولیدکنندگان مختلف و تعمیرکارهای می‌شنوید. ممکن است بار اولی که می‌شنوید، تصور کنید این از آن حرف‌هاست. از همان حرف‌هایی که علت گرانی آلوی برغان را به دلار ربط می‌دهند! ولی خوب است که بدانید بیشتر از ۸۰ درصد پیچ و مهره ایران وارداتی است. امیر نجار شش‌ریفی، رئیس اتحادیه فروشندگان میخ، قفل و لولای این موضوع را به «شهروند» می‌گوید و توضیح می‌دهد که پیچ و مهره و میخ بیشتر از چین و تایوان وارد می‌شود.

او می‌گوید که ماده اولیه پیچ و مهره نوعی فولاد خاص است که در ایران تولید نمی‌شود. محض اطلاع خودتان بدانید که بر اساس آخرین گزارش انجمن جهانی آهن و فولاد، ایران یازدهمین تولیدکننده بزرگ فولاد در جهان است اما این که چرا پیچ و مهره تولید نمی‌کند، پرسش مهمی است. آیا تولید پیچ و مهره تکنولوژی پیچیده‌ای دارد؟! شریفی در پاسخ این پرسش به «شهروند» می‌گوید: «به هیچ عنوان تکنولوژی پیچیده‌ای ندارد و با واردات ماشین‌آلات آن، به راحتی و با سرمایه کم می‌شود و واحد تولید پیچ و مهره راه انداختن اما نکته اینجاست که تولید در ایران هزارویک مصیبت دارد و سرمایه‌دار ترجیح می‌دهد که پولش را در بانک بگذارد و بدون دردسر و یک ریال مالیات سودش را بگیرد.» رئیس اتحادیه فروشندگان میخ، قفل و لولا ادامه حرف‌هایش را با این جمله

شروع می‌کند: «باورتان می‌شود من خریدار هنوز تعرفه واردات پیچ و مهره را نمی‌دانم؟!» و ادامه می‌دهد که بخشنامه‌ها و تعرفه‌های واردات ظرف مدت ۶ ماه آن قدر دستکاری و عوض شده‌اند که الان کمتر کسی از اعضای صنف تعرفه واردات پیچ و مهره را می‌داند و این فقط یک قلم از مشکلات تولید و تجارت در ایران است.

واردات چوب بستنی از چین

اتحادیه صنایع لبنی به «شهروند» می‌گوید که جهش دلار قیمت چوب بستنی را حدود پنج برابر کرده است و اگر در گذشته قیمت هر چوب بستنی بین ۱۵ تا ۲۰ تومان بود الان قیمت آن به ۷۰ تا ۱۰۰ تومان رسیده است.

مشکل به همین جا خلاصه نمی‌شود و گویا امسال تولید چوب و کاغذ در جهان کمتر از سال‌های گذشته است و از آن سمت تحریم باعث شده است که واردات چوب بستنی برای ایرانی‌ها دشوار تر از همیشه باشد. کمبود چوب بستنی کار را به جایی رساند که تولیدکنندگان در مقطعی مجبور شدند که حجم قابل توجهی از بستنی‌های فاسد شده را دور بریزند. در این میان گویا شرکت‌های پتروشیمی به کارخانه‌های صنایع لبنی گفته‌اند که می‌توانند چوب بستنی را با مدل‌های پلاستیکی جایگزین کنند اما قیمت‌هایشان را آنچنان بالا گفته‌اند که کارخانه‌داران به این نتیجه رسیدند که همان چوب بستنی پلاستیکی برایشان به صرفه‌تر است. از دندان‌گردی پتروشیمی‌ها که بگذریم، تصور کنید سالانه ۳۰ تا ۳۵ میلیارد چوب بستنی با مدل پلاستیکی جایگزین شود! اینجاست که باید گفت بیچاره محیط زیست!

شاید باورش مشکل باشد اما بیشتر از ۹۰ درصد چوب بستنی‌هایی که می‌خوریم، از چین وارد می‌شود و تنها دو یا سه کارخانه ایرانی است که در اراک و اصفهان چوب بستنی تولید می‌کند. کارخانجات صنایع لبنی می‌گویند که سالانه چیزی حدود ۳۰ تا ۳۵ میلیارد چوب بستنی در ایران مصرف می‌شود و حالا آنها برای همین یک قلم کالای ساده مشکلات عجیب و غریبی تحمل می‌کنند.

محمد رضا اسماعیلی، رئیس

بدنه کارت ملی در ابهام

«بدنه کارت ملی وارداتی است و تحریم رونق صدور کارت ملی را دچار اختلال کرد.» عبارت خبری کوتاهی که در فضای مجازی بسیار مورد توجه قرار گرفت، اما ماجرا چه بود؟ سیفالله ابوترابی، سخنگوی سازمان ثبت احوال قبادر گفت و گو با فارس اعلام کرده بود که دلیل تأخیر در صدور کارت ملی این است که دیگر نمی‌توانیم به دلیل تحریم بدنه کارت را وارد کنیم. او ادامه داده بود که این مسئله به سازمان ثبت احوال شوک وارد کرده است و به همین دلیل به سمت تولید این کارت‌ها در کشور رفته‌ایم. فرآیند اولیه به خوبی پیش رفته و در آستانه تولید کارت ملی ایرانی هستیم، اما به دلیل این که باید فرآیندهایی مثل مقاومت و... را طی کند، قدری زمان می‌برد اما امیدواریم در آبان ماه بتوانیم کارت‌های ایرانی را وارد کرد. چه کنیم. سازمان ثبت احوال که قول داده بود تا آبان ماه کارت ملی را با کارت ملی تولید داخل صادر کند، حالا با پایان دومین ماه پاییز پاسخگو نیست. سیفالله ابوترابی، سخنگوی این سازمان در اظهار نظری عجیب به «شهروند» می‌گوید: «چه کسی گفته بود صدور کارت ملی مشکل دارد؟! او درباره کارت ملی داخلی و این که آیا هم‌اکنون تولید می‌شود، به گفتن این جمله بسنده می‌کند که الان کار دارم و نمی‌توانم پاسخ بدهم. یک روز تشریف بیاورید سازمان ثبت احوال تا نزدیک صحبت کنیم احاطا تنها برای حدود نیمی از جمعیت ایران یعنی چیزی بین ۴۲ تا ۴۵ میلیون نفر کارت ملی هوشمند صادر شده است و سازمان ثبت احوال مدام مهلت پایان ثبت نام را به تعویق می‌اندازد. اما جنس بدنه کارت ملی چیست؟ کارت‌های هوشمند اعم از کارت‌های بانکی و کارت ملی از سری کارت‌های هوشمند dual interface است. این کارت‌ها توانایی ذخیره اطلاعات را روی چیپست دارند و این ظرفیت را دارند که روی درگاه‌های غیر تماسی هم خوانده شوند. جنس بدنه کارت‌های بانکی عموماً PC یا پلی کریل است، اما جنس کارت ملی هوشمند پلی اتیلن است و با این ویژگی کار حک با لیزر روی کارت هوشمند با کیفیت مناسب انجام می‌شود. تولید بدنه کارت ملی هوشمند بنا به گفته کارشناسان، تکنولوژی دشواری ندارد و سازمان ثبت احوال هم اعلام کرده است مشکل تنها نبود دستگاه‌های تولید این کارت در ایران بوده است. گفته می‌شود هزینه واردات هر کارت ملی با جنس پلی اتیلن حدود ۲ یورو است. به این ترتیب، اگر به طور متوسط برای ۴۳ میلیون نفر کارت ملی صادر شده باشد تنها هزینه واردات کارت این شهروندان ۸۶ میلیون یورو بوده است. قیمت فعلی هر یورو در بازار آزاد ۱۴ هزار و ۲۰۰ تومان است. به این ترتیب، چیزی حدود یک هزار و ۲۲۱ میلیارد تومان برای واردات کارت ملی این افراد هزینه شده است.

تا اطلاع ثانوی بطری نداریم

«بطری نداریم که آب معدنی به بازار عرضه کنیم.» جمله‌ای که تولیدکنندگان آب معدنی درباره جهش قیمت‌هایشان گفتند. این جمله بود. گرفتاری تولیدکنندگان به خاطر نبودن بطری به آن جا رسید که بنا به اعلام انجمن تولیدکنندگان آب معدنی، درست در تابستان که اوج بازار این صنف است، میزان تولید تقریباً به نصف رسید. آنها می‌گفتند که هر کیلوگرم مواد اولیه بطری را سال گذشته تنها

۴۵۰۰ تومان می‌خریدند و امسال قیمت‌ها به ۲۷ هزار تومان رسیده است. البته این گرفتاری تنها دامن تولیدکنندگان آب معدنی را نگرفت و تمام تولیدکنندگان نوشابه، روغن و سایر مواد غذایی که به بطری‌های پلاستیکی نیاز داشتند، دچار مشکل شدند.

پیمان فروهر، دبیر انجمن تولیدکنندگان آب معدنی به «شهروند» می‌گوید: «دلال‌ها دیدند که تولیدکنندگان در فشارند، قیمت را تا جایی که توانستند بالا بردند و آخرش هم دلار را بهانه کردند. این در حالی است که حالا که اوج بازارمان را از دست داده‌ایم، قیمت هر

کیلوگرم ماده اولیه بطری به ۱۸ هزار تومان رسیده است.» اما ماده اولیه بطری چیست؟ ماده اولیه بطری‌ها پلی اتیلن تر فتالات است که به اختصار PET خوانده می‌شود. جالب است که بدانید ایران با وجود آن که بهشت پتروشیمی دنیا لقب دارد، تنها دو تولیدکننده PET دارد. پتروشیمی بوعلی و پتروشیمی تندگویان تنها تولیدکنندگان این ماده در ایران هستند. حمید حسینی، رئیس هیات مدیره اتحادیه صادرکنندگان پتروشیمی به «شهروند» می‌گوید که «پتروشیمی بوعلی دچار آتش‌سوزی شده است و پتروشیمی تندگویان در حال اورهال است؛ بنابراین تا اطلاع ثانوی PET در ایران تولید نمی‌شود!» حالا که ماجرا به این جا رسید، بگذارید این را هم بگوییم که کره جنوبی بزرگترین صادرکننده PET به ایران است. کره جنوبی برخلاف ایران مواد پایه نفتی را در اختیار ندارد و پتروشیمی‌هایش با مواد پایه وارداتی کار می‌کند، اما جالب است که ما مواد پایه داشته باشیم ولی واردات PET را به عنوان ماده ثانویه از کره جنوبی انجام دهیم!

هزاران میلیارد تومان سرمایه در گرو شانه تخم مرغ

شانه تخم مرغ... می‌خواهید ادامه ندهیم؟! اجازه بدهید این واقعیت را هم بنویسیم که شانه تخم مرغ کم آمد و مرغداران نگران از زیان سنگین و فاسد شدن تمام تولید و به با در رفتن سرمایه‌شان شدند. بله، ما برای تولید شانه تخم مرغ هم واردات انجام می‌دهیم. ایران سالانه به بیشتر از ۲ میلیون تن کاغذ و مقوا نیاز دارد که بر اساس اعلام وزارت صنعت، معدن و تجارت تنها حدود ۷۰۰ هزار تن کاغذ و مقوا در ایران تولید و بقیه نیاز از چین، امارات، تایوان، ترکیه، عمان و... وارد می‌شود. فرزاد طلاکش، رئیس انجمن تولیدکنندگان تخم مرغ شناسنامه دار به «شهروند» می‌گوید: «قبلاً یک شانه تخم مرغ را ۱۱۰ تومان می‌خریدیم، اما در حال حاضر هر شانه تخم مرغ را ۴۵۰ تومان می‌خریم. تولیدکنندگان شانه تخم مرغ می‌گویند قیمت دلار روی خمیر کاغذ تأثیر گذاشته است، اما خبر داریم که کارت‌ن و مقوا در ایران با دلار ۴۲۰۰ تومان وارد و با چند برابر قیمت به افغانستان و عراق قاجاق شده است. فرآیند تولید کارت‌ن و مقوا سخت است؟! خیر. کاغذهای ضایعاتی و روزنامه دوباره خمیر و پخته می‌شوند و به آن آخال می‌گویند، اما گویا در ایران به جای بازیافت آن همه کاغذ و مقوای ضایعاتی ترجیح می‌دهند پول نفت را بدهند و مقوا وارد کنند. طلاکش می‌گوید: «از مایه پرسیدند چرا شانه تخم مرغ پلاستیکی مصرف نمی‌کنید؟ هر شانه تخم مرغ پلاستیکی ۵ هزار تومان در می‌آید. آیا مصرف کننده حاضر است ۵ هزار تومان اضافه تر برای یک شانه تخم مرغ بپردازد؟!»

